

Stanisław Mrowec **(29 VII 1928–2 III 2015)**

Prof. Stanisław Mrowec urodził się w Krakowie 29 lipca 1928, zmarł także w Krakowie 2 marca 2015. W listopadzie 1942 został wywieziony na roboty przymusowe w głąb Rzeszy Niemieckiej, gdzie przebywał do końca wojny. Szkołę średnią ukończył na kursach dla dorosłych w r. 1947, studia wyższe na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii UJ w 1952. Od tego czasu pracował nieprzerwanie, aż do emerytury, w AGH, kolejno w charakterze asystenta (1952/1953), starszego asystenta (1953–1956), adiunkta (1956–1959), docenta (1959–1969), profesora nadzwyczajnego (1969–1973) i profesora zwyczajnego (1973–2001). Po przejściu na emeryturę prowadził nadal wykłady dla studentów i doktorantów oraz badania naukowe wraz ze swoimi wychowankami.

Działalność badawcza prof. Mroweca koncentrowała się na dwóch nurtach nauki o materiałach i inżynierii materiałowej: mechanizmie wysokotemperaturowej korozji metali i rozwijaniu teorii tych zjawisk oraz strukturze i termodynamice defektów i własnościach transportowych tlenków i siarczków, tworzących zgorzeliny na metalach i stopach. W ramach stworzonej przez siebie grupy badawczej, określanej w literaturze naukowej nazwą „Szkoły krakowskiej”, wychował 24 doktorów, z których ośmiu posiada tytuł naukowy profesora, a dalszych czterech – stopień doktora habilitowanego. Dorobek naukowy Profesora obejmuje z górą 400 publikacji. Na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk wybrany został w 1976 r., a na członka rzeczywistego w 1986. W 1989 r., po reaktywacji Polskiej Akademii Umiejętności, został jej członkiem czynnym.

Osiągnięcia naukowe prof. Mroweca były wielokrotnie nagradzane w kraju i za granicą. W 1967 r. uzyskał Nagrodę Państwowej Rady ds. Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej za cykl „pionierskich prac przy użyciu promieniotwórczych izotopów”. W 1973 r. otrzymał Nagrodę im. Marii Skłodowskiej-Curie za opracowanie teorii powstawania wielowarstwowych zgorzelin na metalach, w r. 1996 – Nagrodę Prezesa Rady

Ministrów za wybitne osiągnięcia naukowe. W 1996 r. otrzymał najwyższą nagrodę, jaką może uzyskać badacz w dziedzinie nauki o korozji metali, Nagrodę Ulicka R. Evansa za: „Outstanding Work in the Field of Corrosion”, przyznaną przez międzynarodowy Instytut Korozji w Wielkiej Brytanii, i w tym samym roku uhonorowany został członkostwem tegoż Instytutu (Honorary Fellow of the Institute of Corrosion). W 1993 r. uzyskał American Association for the Advancement of Science Award. Został zaszczycony doktoratem honoris causa przez Université de Bourgogne (2003) i Politechnikę Krakowską (2012) oraz tytułem honorowego profesora Akademii Górniczo-Hutniczej (2009).

Ewa Broclawik